

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΑΝΝΗΝΙΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΛΟΓΟΦΙΛΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΒΑΝΤΙΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Β.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ¹

240.

Χαρτ. 0,24 × 0,17. Αιώνος XIX (φ. 4).

Θέματα εξ ἀρχαίων συγγραφέων.

Ἄνθεψις καὶ κολοσσός. Καθεδρικός αὐτού χώρος.

241.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αιώνος XVIII (φ. 118).

«Ἐκκλησιῶν διαχερὸν βιβλίου εισαρτικον τολλεγεῖσαι γάρον προλουρούτον κατὰ τὺν τέχνην».

Ἐν φ. 6α ἄνω γειρὶ νωτέρῃ. Ἐν ἑταῖ 1809. Ιουνίῳ 20 τοῦτο τὸ βιβλίον εγινέ του σοργῆλου εἰς μοσχονισμά ἐκ του καρκιλέμι ο δι θι κε εγει τον μιστον εν πατεὶ χερο.

Ἐν φ. 1α-6α μασχηνιστερος ἵπι διαχερὸν χάρτου «Πίνακες τοῦ παρόντος ικτροσοφίου — 1815 : ἀπριλίου 25». Οἱ πλεοτοι ὅροι τῶν συνταχγῶν ἐν τῆς ιεκίλικῃ. Μετά τὰ ἐν τῷ Πίνακι. 227 καρδιακά ἔποντα: ἀπὸ φ. 83θ κ.τ. ἀλλαγή γειρὶ ἕτεροι συνταχγαὶ μή ήρθημέναι: μάχρι τέλους τοῦ κόλεκος, ἀλλα: δ' ἀναγράφησαν ἡσδιαφόρων μεταγνωστέρων γειρῶν ἐν τοῖς μείνασιν ἀρχῆθεν ἀγρίσιοις φύλλοις.

Ἐν φ. 86θ καὶ 103α μαχικά σύμβατα.

Στάχωσις ἀπλή, βορσίνη.

Ἐξ ἀγορᾶς.

¹ Συνάγεται καὶ τόλος ἐν τῷ Θ' Τόμου τοῦ Νέαος Ἑλληνογραμμονεύτη. 465.

242.

Χαρτ. 0,21 × 0,153. Αιώνος XVIII (φ. 170).

1 (φ. 2^a). [Πλανάρχου] «Περὶ παρ' ἄλλοις ἐλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν».

Μέχρι τοῦ φ. 20^ο μετὰ δικτύου ἀρρηγεῖς.

2 (φ. 34^a). «Αἰσώπου Ἔξηγήσεις».

Αἰσώπεος μύθοι ἐκ τῆς καθημερινής γράμμας.

3 (φ. 67^a). «Γρηγορίου Κατὰ Ιουλίανοῦ στηλίτευτικὸς πρότος».

Μόνη ἡ ἀρχὴ.

4 (φ. 113^a). Γνωμικῶν καὶ ἐπιγραμμάτων ἔξηγγησις μετὰ ψυχαγωγίας.

Αρχ. (ἀκάτ.). . . ἀπό τὸν δεσπότην κύριον αὐθέντην τον θυμιῆρες ἐφετὸν μητρητὸν εἶναι καταπολλά, καθ' ὑπερβολὴν, ὁ ὑπουργὸς διάκονος ὑπηρέτης, τὸ νῦ ἐπιτύχη, νῦ ἀξιωθῆ, νῦ εἴρη.

Ἐν τέλει (φ. 137^b) Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεοργίου τοῦ προτοσυγγέλλον τοῦ ἀγίου Νικαίας κατὰ τὸ ἔτος αφτυρίας Λιγούστον 25 ἡμέρα Σαββάτορ, καὶ ἵστω εἰς ἐνθύμησιν.

5 (φ. 139^b). «Πόνος τοῦ λογιστάτου καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου κυρίου Μαξέμου τοῦ Πλανανόύνη» πῶς δεῖ δρεῖλειν συντάττειν τὰς ἥγματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὄνδρας πτώσεσιν».

Μένε: ἀπελές (φ. 169^a) ἐν ταῖς λέξεσι τὸ ἐναλλάττω καὶ παρέόχομαι παρό Συνεσίῳ· ἐναλλάττορες. . . .

Τὸ πλεῖστον τοῦ κώδικος χειρὶ τοῦ γράψαντος τὸ ἀνωτέρω ὡς ἡρ. 4.

Τὰ φ. 1,66^B, 67^B - 112^B, 138, 167^B - 170^B ἀγραφα.

Στάχωσις θυρείνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτοπομάτων.

Ἐξ ἀγράφων.

243.

Χαρτ. 0,22 × 0,17. Αιώνος XVIII (φ. 714).

1 (σ. 1). «Γρηγορίου Νιανζεανζενοῦ . . . εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐν φυλακῇ εἰς Νόννην μητέρα παραμυθητικὸς, εἰσηγήται δὲ ὑπὸ παρουσίᾳ Βασιλείου, εἰς ὃν καὶ τὸ προσόμιον ποιεῖται τοῦ λόγου».

Ἐν ἀρχῇ τὸ ἔξιτος σημείωμα· Ἡρξάμην τὸν παρόντα λόγον κατὰ τὸ φύνθη ἔλαφηβολιώνος ἀρχομένου. Ἐν δὲ τῷ τέλει· Ἐλαβε τέλος ἡ παρόντα λόγος κατὰ τὸ φύετος μαρτίου ἀρχομένου. Ἐτι δὲ καὶ τόδε· Ἐγράφη φύετος ἐμοῦ Ἀναστασίου τοῦ καὶ ἀναγνώστον τοῦ Πάνου.

2 (σ. 137). **Ιεροπελεῖσθαι τοῦ μεγάλου** · Λόγος εἰς Βαρλάμ
μάρτυρος·

3 (σ. 153). **Τοῦ αὐτοῦ** · Λόγος εἰς τὸ πρότερο σεαυτῷ·

4 (σ. 201). **Ιωάννου τοῦ Χριστοτόρου** · Λόγος περὶ^{προσευχῆς}·

5 (σ. 233). «Κανὸν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως φέρων ἀκροστιχίδιον τῆνδε: Χοιατὸς θρονωθεὶς ἦν ὅπερ θεὸς μέγει».

6 (σ. 255). · Κανὸν τοῦ Εὐχαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας δεσποληγές οἵδιον Ησαΐου ως ἀειπαρθένου Μαρίας, οὐ δὲ ἀκροστιχίς κατ' ἀλφάραντον: μέχρι τῆς τῆς ὁδῆς:

· Άρχ. · Αδέσπι σοι δέσποινα, κινὴν τὴν λύραν τοῦ πνεύματος.

7 (σ. 279). **ΙΠλουτάρχου τοῦ Χατρωνέως** · Περὶ παιδῶν ἔγγονῶν.

Εν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ Ἡρξάμην τὸν παρόντα λόγον κατὰ τὸ ἄγνη^ο Μαρείου δ'
Αιωνάσιος Πάνου.

8 (σ. 415). · **Ιγγνατίου τοῦ εὐλαβεστάτου σκευοφύλακος τῆς
μεγάλης ἐκκλησίας ἀλφάραντος παρακινετικὸς πρὸς τοὺς νέους**.

· Άρχ. · Ακούσον δὲ καὶ τὴς ἐμῆς συμβουλίης.

9 (σ. 417). · Ετέρχ ἀλφάραντος παρακινετική πρὸς τοὺς νέους **Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως**.

· Άρχ. · Ακούσον νίè πατρικῶν διδαγμάτων.

10 (σ. 420) **Γρηγορέου Νανζεσνήνος** · Ἀλφάραντος παρα-
κινετική πρὸς Φιλόποους.

· Άρχ. · Λνοι πτέρωσον πρὸς θεόν σου τὰς φρένας.

11 (σ. 423). **Τοῦ αὐτοῦ** · Ετέρχ ἀλφάραντος παρακινετική·.

· Άρχ. · Αρχὴν ἀπάντειν καὶ τέλος ποιοῦ θεόν.

12 (σ. 426). **Τοῦ αὐτοῦ** · Επιγράμματα δύο εἰς τὸν μέγαν
Βασιλεῖον·.

13 (σ. 433). **Λουκιανοῦ Ἐνόποιον.**

14 (σ. 461). **Μαξέρου ΙΠλανούδη** Μετάρρχοις ἐκ τῆς Ακ-
τινικῆς τῶν παρακινετικῶν διετίγων τοῦ **Κάτωνος**.

15 (σ. 501). Γνόμον: μονόστιχος κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποι-
ητῶν.

· Άρχ. · Ανήρ δέ χρηστός χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε.

16 (σ. 569). · **Φωκυλίδην ποίημα γονθετικόν**.

Ηροτίσσοντας στίχοις εἰς Φωκυλίδην, ὃν δὲ εἶχε: · Ο Φωκυλίδης εὔτρεπτή ἦν
σας βίον.

17 (σ. 597). **Πανθρίου** · Ελλήνος τετράστιχος περὶ ἀνθρώπου
καὶ λιθίνου λέοντος·.

Ἄρχ. Ἀνδρὸς ποσὶν πατεῖτο πέτρινος λέων.

18 (σ. 627). Ἀνθωνέου Εὐζηντίου «Χρηστογένεια» μετά
βραχείας εἰς αγαγῆς.

19 (σ. 687). Στήχος Σωματούλλας τῆς Ἐρυθραίας περὶ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἔχοντες ἀκροστιγίδα τῆνδες· Ἰησοῦς Χριστὸς θεοῦ
νίὸς σωτῆρος σπανδός».

Πάντα μετά θιαστίχου θρηνητίας.

ΑΙ. σ. 368-370, 459, 460, 500, 568, 624, 626, 679-686 ἀγροφοι.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἐξ ἀγορᾶς.

244.

Χαρτ. 0,245 × 0,170. Αιώνος XVIII (σ. 3-21 και 3-30).

1 (σ. 3). «Τὴν Ιατρικήν.

Εἶναι λεξικόν βοτανικόν ωςτὰ δύο σελίδας. Ἄρχ. Ἀβρότονον; γόρτα κονσέφα. Ἀψινθιά ποντική; χόφτα.

2 (σ. 22). «Ἀσυστριακή Φαρμακοποΐα τοῦ κύρ. Ἀνθράκ
■■ : λ : Μ : ε : ἡ ὄλη τῶν Ιατρῶν ἐξηγγύθη ἀπὸ τὰς φράγγικας.

Ἐν σ. 21 δι' ἀρυθρῶν γραμμάτων νεωτέρας χειρός Ἡλίας Λουκουδίκης τοῦ
Εύπαγγέλου.

Αἱ σ. 35-37 λείπουσαι· τῶν δὲ σ. 75 και 76 ἐσχαμένων τὸ κάτω ἡμίσου.
Καθεξὲ κολοβός.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἐξ ἀγορᾶς.

245.

Χαρ. 0,22 × 0,149. Αιώνος ΙVIII (φ. 137).

«Ιατροσόφιον ἀπλοῦν πάνω ἐκλελεγμένον.

Προτάσσεται (φ. 2^a-16^a) «Πίνακες τοῦ παρόντος Ιατροσόφου» ἐκ καρ. 470,
ῶν τὰ ἀπὸ 459-470 δι' ἀλλῆς χειρός γραφριμένα ἐν τῷ Πίνακι. Ἐν δὲ τῷ καρμένῳ
σώζονται τὰ μέχρι τοῦ καρ. 458, τὸ τέλος τοῦ 457 καὶ τὸ 458, τοῖς δὲ ἐτελεύτα
ἀρχθεντες ἐ καθίσει. Τὰ καρ. 454-457 (ἀρχῆς) λείπουσαι, ἐκπαζόντων φύλλων. Λεί-
πουσαι δ' ὅμοιως τὰ πρόσθετα καρ. 469-470, ἀνθ' ὧν τὰ φ. 137-142, ἥλιχι χειρὶ γρ-
αφριμένα, περιέχουσιν ἄλλης συντάξεως.

Ἐν φ. 136^b τάξει·

“Ωςτερός ξένοι χαίρουσιν ιδεῖν πατρίδα.

Καὶ οἱ θαλαττεύοντες ιδεῖν λιμένα.

Οὕτω καὶ οἱ βιβλίον γράφοντες ιδεῖν αὐτοῦ τὸ τέλος.

Ἐγράφη διά χειρὸς Νικολάου ἐπὶ σωτηρίῳ ἐπει **φαγῆσθαι** Ιούλιον κατα.

Ἐν φ. 1^a λογχητομοὶ δι' ἥλιχις χειρός. Ἐν φ. 2^b νεωτέρας χειρὶ τὸ σχηματικόν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τέλειο τοῦ βιβλίου των λέγοντων εἰατροσόφημ τῶν ἐκλεκτῶν περιέχει τὰ πάθη τοῦ κόσμου καὶ τὰ εἰατρικὰ ὅπου γὰρ τὰ φαρμακεύσις να μήν γαθή ὁ ἀσθενής. Ἀμέσως δὲ πατωτέρῳ ἀλλ. γραφῇ: 1828 Φεβρουαρίου 10: αληφός· ημέρᾳ τοῦ ὡγῆσυ Χαραλάμπου Καμίλερα παράσκεψη.

Τὸ φ. 165 ἄγραφον. Μεταξὺ τῶν φ. 69 καὶ 60 ἀξέπασον δύο φύλλα, ὃν σώζεται μόνον μέρος τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου. Μετοχῇ τῶν φ. 134 καὶ 135 ἀξέπασον ἐν φύλλον, καὶ μεταξὺ τῶν φ. 136 καὶ 136 ἀξέπασον πλειόνα τυνα φύλλα.

Στάχυσις διὰ σανίδην, περιενδεδυμένην διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, τῆς μικρόν μόνον σύντατη μύρος.

ΕΞ ΘΥΓΕΙΑΣ.

246.

Χαρτ. 0,21 × 0,156. Αιώνος ΗΙΙΙ (φ. 205).

1 (φ. 2^a). [Γερασίμου Βελάχου] Εἰςαγωγὴ τῆς λογικῆς.
Εἰς μέρη Γ'.

Ἄρχ. Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς παρὰ τοῦ τὸν δίλον θεοῦ εἰκόνι καὶ λόγῳ κοσμηθείς.

Ἐν ταῖς: (φ. 38). «Ἐπίγραμμα δὲ» ἔχοντα σεῖς τὴν εἰσαγωγὴν Βελάχου τοῦ Κρητικοῦ ὡς ἐκ τῆς βιβλίου.

Πάλω δὲ βιβλίος τοῦ Γερασίμου Βελάχου
ἡτοις διδάσκει: συλλογομένην συμπλόκουν
τὸν ἐξ ἔθνος μαρτύριοντα γνησίως,
καὶ ἔποντας πίνακας τῆς Λογικῆς.

2 (φ. 39^a). «Ομοίως τὸν πάντες φωνῶν τοῦ Ηερφυρίου».

3 (φ. 39^b). «Ορισμὸς τῶν δέκα χατγυγοριῶν τοῦ Ἀριστοτέλους».

4 (χ. 43^a). «Φρεβεράκου Χρεστεανοῦ Βακουριακοτέρου φιλοσοφίας διδασκάλου, καὶ αὐγούστου Γαμινασίου Κορλίτσανος (;) Διοικητοῦ. Εἰςαγωγὴ ἡτοι Διδασκαλίας φιλοσοφίας λογικῆς τῇ μεθόδῳ τοῦ Βολφίου συγγεγραμμένη».

Ἐν ταῖς: φ. 198^a. «Μεταχρήσθεισας ἀπὸ τῆς Λατινίδος παρὰ τοῦ αριθμοῦ Μπάρκουντα τοῦ ἐξ Ἱωαννίνων».

Η μετάφρασις αὕτη, ἔτεσσον τόποις τῷ 1795 ἐν Βίννη, «παρὰ τοῦ αριθμοῦ τάτου Διδασκάλου Κυρίου Νικολάου Βάρκουντα τοῦ ἐξ Ἱωαννίνων». Περὶ Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ Νεοελληνική Φιλολογία Μέρ. Β' σ. 99 ἀρ. 269.

Τὰ φ. 1, 42, 44, 63^b, 205 ἄγραφα.

Στάχυσις ἐκ γανδροῦ γάρτου περιεβλημάτου διὰ βύρσης.

249.

Χαρτ. 0,21 × 0,155. Αιώνος ΗΙΙΙ (φ. 272).

1 (φ. 2^a). «Εἰς τὸ Δῶν τῆς Θεοῖς Βασιλείου [Βασιλί] γραμματικής σαρής τε καὶ σύντομος ἔκθεσις».

2 (φ. 121^a). Τιωάννου Ζωναρδ̄ ^{κείγησις τῶν τετραστίχων}
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Προτίθεται: «Προσίκου τοῦ τέ σύγγραμμα ποιησαμένου τὸ παρόν προσφά-
νησιν ἔχον πρὸς τὸν Αἰνίαντα ποιησάθε: τὴν δὲ γῆγησιν τῶν τετραστίχων τοῦ
Θεολόγου, Τιωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρδ̄».

Ἐν τίλαι (φ. 153^b). Τέλος τῶν δηγηγήσεων Νικήτα τοῦ καὶ Λαυτίδ Δού-
λου Τιωάννου Χριστοῦ καὶ φιλοσόφου. Εἰτα δὲ τάδε· Μέμνησθε τοῦ γράψαντος, οἱ
ἀναγινώσκοντες, Χριστοδούλου Πουζουκίδου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

3 (φ. 159^a). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ·Λόγος εἰς τὸν
μέγαν Αθανάσιον·

“Αὐτὸς ἐν τῷ φάσι κατὰ τὸ αἴγανδ^η δικτοβρίου ιβ̄: μαῖου ἀ^η”. Εν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ
λόγου περικομψον διὰ γραψίθεος ἀρχικόν ο.

4 (φ. 180^b). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς Χριστοῦ γέννησιν».

5 (φ. 200^a). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα».

6 (φ. 221^a). «Τοῦ αὐτοῦ Νεκτᾶτα Σερέρων δηγηγήσεις εἰς
τὸν τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου λόγον, διπερ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ
μεγάλου Βασιλίου ἐξεφωνήθηται».

‘Ἐν φ. 1^a τὰ δέησις δύο ἐπιγράμματα’

Παῦρος ἐσθί’ ἀ ξυνορῶν, ἀτρεκεῖ νοὸς δύματι λεύσσαι·

ἀλλ’ ἀ μὲν ἀμβλυνοτῶ, ἐσθ’ ἀ δ’ ἀδυματέω,

Εὔστάθιος σοφίης γε Ὄμιρου βέγυθει πάντα

ἡδὲ νόσον σοφίη, ἀτρεκέως ἐδάη.

Οὐκοῦν ξύν τε δίκῃ λάβ’ ἐπωνυμίην βαθέος τε,

ἀνδράσι νολεμέως, ἴδμοσι κλειόμενος.

Τά φ. 118^b-120^b, 154 - 158, 218 - 220, 279 - 272 διγραφ.

Στέγχωσις διὰ ναυτοῦ χάρτου.

‘Ἐξ ἀγορᾶς.

248.

Χαρτ. 0,236 × 0,170. Αιώνος XVIII (φ. 354).

1 (φ. 4^a). Τρεῖς βραχύτατοι αἶνοι εἰς τὸν Χριστόν.

2 (φ. 5^a). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνώμαι μονόστιχοι.

Ἄρχ. “Ακούσον δὲ παῖ τῆς ἡμῆς σομβουλίας.

3 (φ. 32^b). Ἐρμηνείς τοῦ σχήματος τῆς εὐλογίας.

4 (φ. 33^a). «Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Τετράστιχα».

5 (φ. 45^a). Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν».

6 (φ. 47^a). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μέγαν Βασιλεῖον ἐπικήδια».

7 (φ. 49^a). «Τοῦ αὐτοῦ Γνωμικά δίστιχα».

Ε. ΚΑΠΗΛΗ Κ. II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

8 (φ. 57^a). «Τοῦ αὐτοῦ λόγου πρὸς ἀπόστολον Παύλου».

9 (φ. 65^a). «Πισθαγόρεω Χρυσὴ ἐπιγραφή».

10 (φ. 69^a). «Ἐρμηνεία τῶν ταῦθι Θεολόγου πατέρες Γρηγορέου τετραστίχων».

Δι' ἄλλης χειρός καὶ εἰς χάρτου διαχέρισσος. 'Ἐν τόλει' Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα· σοφὲ 1714 φεβρουαρίου 10.

11 (φ. 106^a). «Λουκιανοῦ Σπουδαστέως Ήερὶ τοῦ ἐνυπίου γῆτοι βίος Λουκιανοῦ».

12 (φ. 104^a). «Τοῦ αὐτοῦ «Νεκρικοὶ διάλογοι».

13 (φ. 146^a). «Αἰσώπου μῦθοι».

14 (φ. 178^a). «Πόνημα τοῦ Θεοδοσίου Κεροθέου μοναχοῦ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Χριστιανὸς κατηγορούμενος».

Ἀρχ. Πυθόμενος τί ποτ' ἂν εἴη, ὁ φίλε μόνοι, Χριστιανός, ταῦτην ἀπόχρισιν λάβε.

15 (φ. 260^a). - Κεράλκιου λγ'. "Οὐι ἐπτὰ τὰ τίς ἐκκλησίας μεστήρια".

"Επονται «Κεράλκιου λδ'. Ήερὶ ῥυττίσματος· Κεράλκιου λε'» «Ήερὶ τοῦ χριστοῦ» καὶ ἄλλα κεφάλαια ἵνει συνεχοῦς ἀκολουθίας τῶν ἀριθμῶν.

16 (φ. 276^a). «Χρηστογένθεις συντεθεῖσας παρὰ τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τε ἐν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς κυρίου Ἀντωνίου Βεζαντίου».

Ἐν φ. 4^b «Προοίμιον τῆς Χρηστογένθεις».

17 (φ. 320^a). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρος ὑμῶν Γρηγορέου τοῦ Θεολόγου Ναζηνέοῦ Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα περὶ τῆς πληρῆς τῆς χαλάζης».

18 (φ. 349^a). «Τοῦ αὐτοῦ «Ἐπιγράμματα ἐπικήδεια».

Δέδεκτα τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ διαχέροντος χάρτου καὶ δι' ἄλλης χειρός. Τὰ δια' ἀρ. 1-9, 11-14, 16 καὶ 17 μετὰ διατάχους ἐμριγγισάς, ἡπειρος ἐν φ. 337-344.

Ἐν φ. 275^a, ὅπερ εἴχε μάνια: ἀγρυπνον «Ἐρώτησες διὰ τὶ νηστεύομεν».

Ἐν φ. 6^a μετά μονοκονδύλιαν Μελέτιος δι' ἄλλης χειρός. Καὶ τόδε πρὸς τοὺς ἄλλους Κυπριανοῦ διδασκαλίου Κρήτης. 'Ἐν φ. 27^a μονοκονδύλιαν Μελέτιον τοῦ ἐκ Κρήτης. 'Ηλιοτή καὶ ἐν φ. 44^a καὶ 56^b. 'Ἐν δὲ φ. 27^a μονοκονδύλιαν Μελέτιος μεθ' ἡν καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Κυπριανοῦ ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Κρήτης. ἀλλ' ἡ λέξις Κυπριανοῦ γεγραμμένη δι' ἄλλης χειρός καὶ μαγαλειτέρων γραμμάτων ἐπὶ τοῦ τὸ πρότερον γεγραμμένου Μελέτιου. 'Ομοίως καὶ ἐν φ. 438 καὶ 259^a. 'Ἐν δὲ φ. 56^b καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Κυπριανοῦ (πρότερον Μελέτιου) Κρητός. 'Ἐν δὲ φ. 64^b καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μονοκονδύλιαν Μελέτιον ἐκ Κρήτης. Meletio diacono. 'Ομοίως δὲ καὶ ἐν φ. 68^a. 'Ἐν δὲ φ. 354^b α') καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰοκίννου (μονοκονδύλικᾶς) τοῦ ἐκ Κρήτης δ') καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Κυπριανοῦ ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Κρήτης, εἰς ταῦτα δὲ προστέ-

θειται ἄλλῃ χειρὶ κατάγωμένοις καὶ τοῖς (διαγεγραμμένον) σχολαρχούντος εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ ἱεροῦ Ἀθωνοῦ. Κατόπιν δὲ τῷ μετῇ χειρὶ, ἄλλᾳ διαγεγραμμένῃ· ἐπὶ χρωνοῖς οὐ καλῶς βαδίζων, εἰς τὸν σταυρὸν ἀνταποκρινομένου ἀναθεν τέφρου δροίου σταυροῦ καὶ 20.

Τὰ φ. 1 - 3, 6^η καὶ 346^η - 348^η ἔγγραφα.

Στάχωσις βασιστήν.

Ἐξ ἀγορᾶς.

249.

Σαρ. 0,325 × 0,235. Αιώνος XVIII (φ. 203).

1 (φ. 24^a). «Θειορίαι γενικαὶ τοῦ ἡμπορίου».

Ἀρχ. Τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅντας διεσπαρμένον.

2 (φ. 24^a). «Θωμᾶς τοῦ μαγίστρου κατὰ ἀλφαριθμητὸν ὄνομάτων ἀττικῶν ἐκλογῆς».

Ἀρχ. Ἡ μὲν ἡ δὲ μὴ εἰτηρεῖ, ἀλλὰ τινὰ μὲν, τινὰ δέ.

3 (φ. 49^B). Λεξικὸν ἀνεπίγραφον κατ' ἀλφαριθμητὴν τάξιν.

Ἀρχ. Ἀγαθότης, ἀγαθοσύνη, χρηστότης.

Ἄγε λέγε φέρε

Ἄγγελία — ἐρμηνεία

Ἄγγελον δῖους — δῖες.

4 (φ. 52^B). Συμβιβασμὸς τῶν δύο γενεalogιῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς τε κατὰ Ματθαίου καὶ τῆς κατὰ τὸν ἱερὸν Λουκᾶν.

5 (φ. 66^a). «Σπαρτίον ἐντριτον».

Τρεις πραγματεῖαι μετακεφασμέναι ἐξ αὐτωποκίνων γλωσσῶν «Κατὰ τῶν ἀπηρεστῶν τῆς εἰς Χριστὸν ἀμωμῆτου πίστεως φευδοφίλοσοφων», ὃν λείπει η τρίτη.

6 (φ. 87^B). «Ἐλεγχος σαφῆς τῶν Ἱσαρχιλιτῶν καὶ τῆς φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν».

Ἀρχ. Οἱ Σαρακηνοὶ μέχρι μὲν τοῦ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως χρόνων εἰδολολάτρουν.

7 (φ. 93^a). «Οἱ πε' κανόνες τῶν ἀγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινὴν διάλεκτον ταύτην ἐρμηνευόμενοι».

8 (φ. 108^B). Οἱ κανόνες μετὰ προλεγομένων ἐκάστης τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων ἀγίων Συνόδων ἐρμηνευόμενοι.

9 (φ. 182^a). «Τῆς ἀπὸ πάσης τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου πρὸς Βογηφάτιον τὸν τῆς 'Ρωμαίων ἐκκλησίας' ἐπίσκοπον διὰ Φανατίου ἐπίσκοπου Φιλίππου καὶ Ἀσέλλου πρεσβυτέρου τῶν τοποτηρητῶν τῆς δωματικῆς ἐκκλησίας ἀποσταλείσης πρώτης καὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ τῆς

αὐτῆς συνόδου πρὸς Κελεστίνον τὸν πάπαν σταλείσης ἐπιστολῆς δευτέρας ἐρμηνεῖα».

10 (φ. 183^a). «Ἄργῳ τῶν κατὰ μέρος κανόνων τῶν ἀγίων πατέρων. Περὶ τοῦ ἀγίου Διονυσίου τῆς Ἀλεξανδρείας».

Προτρέψαται: «Προλαγόμενα», ἐποντει δ' οἱ δ' κανόνες αὗτοι.

11 (φ. 185^a). «Περὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρίας».

Προτρέψαται: «Προλαγόμενα», ἐποντει δ' οἱ δ' κανόνες αὗτοι.

12 (φ. 187^a). «Περὶ τοῦ ἑρομάρτυρος Πέτρου προλεγόμενα».

Μόνον τὰ προλαγόμενα, ἐπομένης τῆς ἐπιγραφῆς: «Οἱ ιεροὶ Κανόνες τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρες ἡμῶν Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος ἑρμηνεύμενοι, εἰς οὓς, περὶ ἓνα, δὲ περὶ μετανοίας λόγος αὗτοι διέργηται». Ἀλλ' οἱ κανόνες αὗτοι λειπουσιν, ἀφεθέντων πολλών φύλλων ἀγράφων.

13 (φ. 200^b). Κεφαλ. Μ' Περὶ ἀρετῆς. «Πῶς ἡμποροῦμεν εἰς διαφόρους ἀφορμάς νὰ μεταχειρισθοῦμεν τὴν γύμνασιν μιᾶς καὶ τοιχύτης ἀρετῆς».

Ἐπειταὶ (φ. 203^b). «λθ' Κεφαλ. "Οτι πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ὅλας τὰς ἀφορμάς ὃποι προξενοῦν τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν καὶ περισσότερον ἐκείνας ὃποι φέρουν περισσοτέραν δυξικόλασην».

Ἐν φ. 238 ἄλλῃ χειρὶ Κανονικορός τῶν προικῶν ἐν χώρᾳ Λιγκοκοβέτῃ. Ἐκδιδεται: ἐνταῦθι κατωτέρῳ ἐν τοῖς Σαρμίκτοις σ. 193 κ. 6.

Ἐν φ. 1^a Ἡθικαὶ διδοκοκαλίκι: «Ἀρχ. Ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαὶ πάσαι εἰσι θέλησις σημείου. Ἐν φ. 1^b Τύπος διεθνής καὶ προκοσμόμανον. Ἐν τῷ παρενθέτῳ φ. 4^a «Πάντα πέρυκεν ὑπὸ ἀνθείας καὶ ὑπερβολῆς φθείρασθαι λέγει: ὁ φιλόδοσοφ: Ἀριστοτῆς». Ἀρχ. Σημᾶ εἰς τὰ παραδείγματα τὰ ἐπανινετά, ὃποι ἐμεταχειρίσθησαν οἱ παλαιοὶ Σοφοί. Ἐν τῷ παρενθέτῳ φ. 5^a «Ματαιότης Ματαιότητων τὰ πάντα Ματκιότης». Ἀρχ. Σημᾶ εἰς τὰ παραδείγματα τὰ ἐπανινετά, ὃποι ἐμεταχειρίσθησαν οἱ παλαιοὶ σοφοί, διὰ νὰ παραστήσουν τὴν ματαιότητα ὅλου τοῦ κόσμου τούτου. Καὶ ἐν φ. 201^a «Περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων». Ἀρχ. «Ολοι οἱ ἀνθρωποι ἐμβαίνομεν εἰς τοῦτον τὸν μέτριον κόσμον ἀμαθέστατοι καὶ γυμνοί.

Τὰ φ. 23^a, 187^b - 200^a, 203^a ἀγράφα.

Στάχωσις ἀπλῇ βυρσόνη, ἵς ξωθεν συνταχχει τινες ἐν τῇ δημιώδει γλάσσῃ.

Ἐπὶ ἀγορᾶς.

250.

Χαρτ. 0,165 × 0,118. Αιώνος XVIII (φ. 381).

Ἐκκλησιαστικὰ μέλη.

Προτάσσεται Εἰςχωριγή περὶ τῶν μουσικῶν στημάτων καὶ τῆς συνθέσεως τῶν φωνῶν, ἀνοικουσῶν τε καὶ κατιουσῶν. Ἀρχ. (ἀκέρ.) εἰσὶν ἑπτά πάντες ἐκ τῶν ἀνισῶν καὶ δύο ἐκ τῶν κατιουσῶν. Ὁ καθεὶς καλοεός.

Ονόματα παλιῷδιν ἀντιγράφονται ταῦτα: «Ιωάννου Γλυκέως» (φ. 113^b),

Ε.Υ.Π.Α.Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

•Πέτρου Μπερεκέτη» (φ. 128β), «Χρυσάφεως τοῦ νέου» (φ. 130α, 143α, 169β, 187α, 242α, 275β, 310α, 332β, 375α) •Μανουὴλ τοῦ Χρυσάδου» (φ. 150α) «Κωνσταντίνος τοῦ ἐξ αγγειάλου» (φ. 152β) •Μελχιδεῖκ», «Θεοφίλεστάτου ἐπισκόπου Μελχιδεῖκ» (φ. 154β, 160α), «Γιοβάσκου» (φ. 156β, 164β), «Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν», «τοῦ Νέων Πατρῶν» (φ. 156β, 205β, 247β, 252α, 254α, 255α, 257β), «τοῦ Καρύκη» (φ. 222β), «Μπαλασίον ιερού» (φ. 224α, 259β, 280α, 288β, 318β, 328β), «Ἀρδενίουν τοῦ μικροῦ» (φ. 253α), «Ἀθανασίου ιεροδιακόνου» (φ. 269α), «Κλαδοῦ» (φ. 276β), «Ιωάννον τοῦ Κουκούζέλη» (φ. 326β, 335β), «κύρῳ Ἀρδενίου» (φ. 345α).

Ἐν φ. 6β μαργαρητί, ἀγράφῳ τοῦ 1852 Νοεμβρίου 7 Ἀριστοτέλης Στεφάνου σπουδάζων εἰς Ἰωάννινα. Καὶ ἐν φ. 156β-157α Ἀριστοτέλης Στεφάνου 1852 Νοεμβρίου 7 ἡμέρᾳ Παρασκευή.

Τὰ φ. 6, 7, 374 ἀγράφα. Ἐν φ. 7α δοκίμια κονδυλίου (ἀριθμοί).

Μεταξὺ τῶν φ. 246 καὶ 247 ἀξέπασσον φύλλα.

Στάχωσις δὲ παγγυτάτης βάσης μετὰ συζητήσαντον θηλυκωτήρων.

ΕἽ ἀγοράς.

251. •

Περγ. Αἰώνος ΙΒ'.

Ἄποσπάσματα λόγων ἐκκλησιαστικῶν ωκτὸς δύο σελίδας.

Πάντα φύλλα ($0,25 \times 0,20$) καὶ ἑτερον ἡμίσου ($0,20 \times 0,112$) ἀποσπασθέντα τὰ σταχώσιας ἢν συντετατέλουν συνεπτυγμένα εἰς τὸ ἡμίσου καὶ συγκακοληγμένα. Βιντα συγκακολήσασι τὰ γράμματα ἀπετυκόθησαν καὶ εἰς τὸ λοιπόν ἀπένκαντι μέρος τῶν φύλλων, διτινούσι τοις παρέγουσιν ἐν πρώτης ὅψεις τὴν αἰσθήσιν παλαιμφήστεν.

252.

Χαρτ. $0,332 \times 0,255$. Αἰώνος XIX (φ. 6).

«Ἡ Ὑπόδογχή, τῶν Ρωμαίων φοιτητῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα Θούριον ἐμβατήριον μετ' ἀσματος. Ποίησις, μουσική Δημητρέου Ἰωαννέζου Ἀντισυνταγματάγου».

Ἐπί μουσικοῦ χάρτου μετὰ τοῦ μίλους.

Ἐκ δωρεᾶς. Κ. Τίθου.

253.

Χαρτ. $0,206 \times 0,128$. Αἰώνος XIX (φ. 212).

«Τάσσου Δημητρέου Νερούτσου Χριστινακαὶ Ἀθῆναι. Ἰστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ μελέτη. 1889».

Τό πρώτον μέρος αὐτοῦ τοῦ χειρογράφου, οὗ δοῦ οὐ πραγματεῖται αὐτῇ ἐδημοσιεύθη, ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ θηνολογικῆς ἱστορίας Τόμ. Γ' σ. 6 - 107. Τίτλος τοῦ δευτέρου μέρος εἰν τῷ κόδικα 143 (Νέου Ἐλληνομνήμονος Τόμ. Ζ' σ. 479).

Καθεδικός διστάχοντος:

'Ἐκ δωρεᾶς Σπυρ. Η. Λάζαρου.

'Ο ἐντεῦθεν παρατούμενος κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Ἰστορικῆς καὶ θηνολογικῆς ἱστορίας ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Νέῳ Ἐλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 230 κ. ἡ., 340 κ. ἡ., 474 κ. ἡ., Τόμ. Ζ' σ. 75 κ. ἡ., 321 κ. ἡ., 467 κ. ἡ. Τόμ. Η' σ. 80 κ. ἡ., 229 κ. ἡ., 353 κ. ἡ., 489 κ. ἡ. Τόμ. Θ' σ. 290 κ. ἡ., 453 κ. ἡ. Τόμ. Ι' σ. 181 κ. ἡ. Συντάχθη δὲ ἐν μέρε: ὅποι τῶν ἐν τῷ ἑμέρῳ ἴστορικῷ φροντιστηρίῳ περὶ τὴν παλαιογραφίαν δισκούμενῶν ὅποι τὴν ἐπιβλεψίν καὶ ἐδηγήσιν ἀμοι, ἐπιθεωροῦντος καὶ διορθοῦντος τῆς παραγραφῆς. Είναι δὲ οἱ παραγράψαντες οἱ ξῆνες μαθηταὶ μου κατὰ τάξιν ἀλφαριθμητικήν. Ἀθανασίδης Θεοφ. (ἀρ. 248), Ἀντιγνωστόπουλος Βασιλείος Ἰω. (ἀρ. 49, 72, 78, 84, 88, 108, 110, 113), Ἀντιγνωστόπουλος Γεώργιος Π. (ἀρ. 35, 64), Ἀντιγνωστόπουλος Σπυρίδων (ἀρ. 41, 118, 120), Βαρυπούλης Λάζαρος (ἀρ. 59), Βαρεσίδης Θεολόγης (ἀρ. 245), Ζούκης Γεώργιος Ν. (ἀρ. 145, 152, 154, 161, 162, 167), Ἡλιόπουλος Γεώργιος Δ. (ἀρ. 175), Ἰατρόπουλος Μιχαήλ (ἀρ. 142, 143, 153), Κουντούρης Μιλτιάδης (ἀρ. 155 - 160, 172, 179), Κουραμάτης Μιχαήλ Γ. (ἀρ. 148), Κουσιδῆς Γεώργιος (ἀρ. 37, 67), Κρικτῆς Μιχαήλ (ἀρ. 151, 168), Κυριακίδης Στέλιος (ἀρ. 43, 44, 61-63, 68, 76, 79, 87, 92, 94, 99, 100, 102, 106, 121, 123, 126, 130, 131, 133, 134, 140, 141, 163, 165, 166, 180), Κυριακίδης Ἐλένη (ἀρ. 51, 71, 75, 86, 93, 101, 122, 129, 132), Κύρκου Ἀλέξανδρος Ν. (ἀρ. 147, 170), Λουλάκης Ἰωάννης Μ. (ἀρ. 47, 52, 57, 66, 70, 83, 96, 98, 111, 112, 125, 133), Μόσχος Χρ. Κ. (ἀρ. 144), Μπεντεκίδης Νικόλαος Β. (ἀρ. 34, 36), Μπομπής Γεώργιος (ἀρ. 32), Νάτσιος Θωμᾶς Μ. (ἀρ. 149, 169), Οικονόμου Θεόδωρος Κ. (ἀρ. 60, 74, 95, 97, 104, 124), Παλάσκας Ἀθανάσιος Δ. (ἀρ. 56, 73, 74, 90, 108, 105, 109, 117, 128), Παππαγεωργίου Στέργιος (ἀρ. 53, 77), Παππάδης Στέφανος Γ. (ἀρ. 46, 56), Πάτρου Γ. (ἀρ. 249), Ρωμανέας Ι. Γ. (ἀρ. 39), Ρώτας Β. (ἀρ. 50, 69, 80-82, 91, 107, 114, 115, 116, 119), Σταθόπουλος Ἀργύριος Η. (ἀρ. 38, 58), Σχινᾶς Ὁρέστης (ἀρ. 171, 173, 174, 176-178, 181 α'-ζ', 182), Χαριούδης Λαζαρός (ἀρ. 250), Χασιάκης Εὐάγγελος (ἀρ. 38, 45). Οι δὲ λοιποὶ κώδικες παραγράφονται ὅποι ἀμοι αὐτοῖς.